

NASA KOMUNA

glasilo občine Ljubljana vič-rudnik

leto XXX
številka 1
21. januar 1992

Izhaja tritedensko

SAJ NI RES, PA JE!

30 (XXX)

Tudi nam se je sprva zdelo, da ni mogoče, a verjemite nam, preverili smo! Z rimskimi številkami je v glavi našega in vašega časopisa zapisana številka 30. Prav toliko let že prihaja ta Naša komuna v vaše domove, vas obvešča in informira, kaj vse se dogaja v naši komuni – torej v največji ljubljanski občini Vič-Rudnik. O njenih zrelih letih bi vsekakor lahko napisali zgodbo, zelo zanimivo in ne vedno zelo veselo. Pa je ne bomo, saj jo vsi tisti, ki časopis več ali manj redno prebirate, najbrž tudi poznate, saj se v delčkih odvija z vsako njeno časopisno številko. In čemu smo napisali, da zgodba ne bi bila vedno zelo vesela? No ja, saj veste, da so v preteklosti nemalokrat radi precej na glas govorili, predvsem v raznih forumih in še kje, da izhajanje takih časopisov ni najbolj modra stvar, pa še brezplačno! In kjer so takšne govornice našle posnemovalce, se je zgodilo tisto najhujše in tako v ljubljanskem prostoru ta Naša komuna skorajda nima več vrstnikov.

Ankete o njenem življenjskem utripu so bile pred dobrim letom dni več kot ugodne in poleg tega, da jo radi prebirate, ste nam napisali, kaj vse bi radi, da bi vam prinašala. Marsikaj smo upoštevali in sprejeli, toda čas poln razgibanih dogajanj gre hitro naprej in morda je prav ob tem njenem jubileju priložnost, da jo zopet ocenite.

Zdi se, da jo imate radi. Če je ne dobite pravočasno, če je grdo dostavljena, če smo kaj nerodno zapisali, če smo objavili kakšno zanimivost, če vas zanima okolje in še posebej če vas tarejo komunalne skrbi od vode, cest in odpadkov, če ste dosegli lep športni rezultat ali pripravljate kulturno prireditev, če vas zanima naš izlet ter seveda pravilna rešitev naše nagradne križanke, vselej nas pokličite ali nam pišite. In prav v tem je potrditev, da skupaj oblikujemo ta naš, vaš časopis. Želimo si še boljšega, kajne! Z vašo pomočjo, dragi bralci, bi radi naredili še zanimivejšega, nekaj že pripravljamo, veseli pa bomo tako kot doslej tudi vseh vaših predlogov in sodelovanj!

UREDNIŠTVO

Naša letošnja obveznost – dohodnina

Vse o tem, kako jo bomo napovedali, izračunali in plačali, bomo objavili v nekaj nadaljevanjih. Na vrsti je prvo na strani 3!

BOSS

Piloti za osnovno šolo Livada

Dolgotrajni, zahtevni in na trenutke mučni razgovori, ki so potekali v zadnjih dneh lanskega leta o pripravah na gradnjo osnovne šole Livada, so obrodili sadove. Tako je že pridobljeno gradbeno dovoljenje za pripravljala dela, kmalu pa bo po pridobitvi še dveh soglasij (v zvezi z električnimi in komunalnimi vodji) izdano tudi gradbeno dovoljenje za gradnjo. Tudi fizično so se gradbena dela pričela. Tako je na celotnem zemljišču narejen predobremenilni nasip do višine 1,5 metra, Gradbeno podjetje Gradis pa prav v teh dneh pričinja z globokim temeljenjem – pilotiranjem, saj bo šola grajena na barjanskih tleh.

V prvih dneh januarja pa je bila podpisana tudi pogodba z izvajalcem gradbenih in obrtniških del GP Grosuplje, ki se je obvezalo, da bo šola zgradilo do 15. septembra letos. Naj ponovno zapišemo, da bo šola imela 16 oddelkov in tako sprejela 480 šolarjev. S tem pa bo močno razbremenjena precejšnja prostorska stiska trnovske in kolezijske šole. Pa še to. Šola ni imela svoje kuhinje, saj so zmogljivosti omenjenih šol tako velike, da bodo lahko servisirale tudi potrebe šole na Livadi.

Bralce NAŠE KOMUNE vabimo, da se udeležijo

osrednje kulturne prireditve,

namenjene v čast avtorju pesmi, ki »POJO MATJAZE, BOJE KROG HRVAŠKE STRAŽE«

V VIŠKEM LIKOVNEM SALONU na Nanoški 2 (v osnovni šoli Vič) bodo naši najmlajši

v petek, 7. februarja, ob 17. uri

upodobili GRAD BREZ VRATARJA in opozorili, da je za človeštvo najpomembnejša zlatina ČISTA ZARJA in srebrnina ROSA TRAVE. Naša udeležba bo pomnila, da se zavedamo posesti, ki nam jo je zapustil v dediščino naš brat in pesnik FRANCE PREŠEREN. – »Dimniki in sonce« slika z razstave, ki so jo pripravile viške osnovne šole: avtorica MOJCA JENKO, suha igla, 1991.

Odkupi stanovanj potekajo nemoteno

Na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik je nekaj več kot 700 občanov vložilo vloge za odkup stanovanj, ki so bila v družbeni lasti. Dosedaj je podpisanih že več kot 300 pogodb, to pa je kar lepo število, saj je treba upoštevati, da je kar več deset stanovanj pod tako imenovanim moratorijem (zaradi denacionalizacije), kar nekaj vlog pa bo potrebno odstopiti drugim naslovnikom, v katerih lasti so.

Odkup poteka, tako so nam zagotovili

v občinskem sekretariatu za občo upravo, ki operativno vodi te aktivnosti, brez posebnih težav in zapletov. Vloge se rešujejo več ali manj v sodelovanju z bodočimi kupci in tako se tudi sprotno in tekoče razrešujejo posamezne nejasnosti. V kolikor pa bi občani želeli še kakšno informacijo, naj se obrnejo na omenjeni sekretariat ali pa zavrtijo telefon 151-300, interna 58 odnosno 49. Pa še to. V teku so že priprave za sklepanje pogodb z najemniki in pogodb o upravljanju s hišami.

Tudi v letošnjih razvojnih nalogah se v naši občini namenja vsa pozornost razvoju drobnega gospodarstva. Posnetek je naš fotoreporter Lado Čuk napravil ob cono drobnega gospodarstva v bližini Dolgega mostu.

NAŠA ANKETA

Kultura je na najslabšem

V vsesplošni gospodarski krizi in drastičnem padcu kupne moči, je kultura tista, ki je pogtegnila najkrajšo. Svoj delež k nezavidljivemu stanju kulture pri nas, še zlasti podeželske, pa je prav gotovo prispevala tudi televizija, ki je iz ljudi napravila kronične zapečkarje, nezainteresirane za kulturo, kakršno smo poznali nekoč. Zopet drugod pa manjka ljudi, ki bi dali kulturi v kraju pravi zagon.

klorna skupina, a ne vem, koliko je aktivna. V tem okolišju je kultura, se zdi, v nakakšnem mrtvilu. Še pred nekaj leti smo imeli tudi precej aktivno dramsko skupino, zdaj pa o njej ni več glasu. Ne vem, če sploh še deluje. Tudi na televiziji je vse premalo kulture, nasploh je TV program zelo slab.

Marjan Kavčič, raznašalec časopisov iz Iške vasi:

Stane Zdravje Robert Zalar Ivanka Vidmar Marjan Kavčič Robert Glavan Alojz Štamcar

Stane Zdravje, poklicni gasilec z Iga:

»Zdi se, da so delavci zastonj dajali denar za gradnjo Cankarjevega doma. S prejemki, kakršne dobivajo zdaj, si niti enkrat na mesec ne morejo privoščiti, da bi šli tja na kako prireditev. Tudi družabnih srečanj je vse manj in manj. Včasih smo se združevali vsaj na veseljih, zdaj pa so še te postale predrage, kolikor jih sploh še je. Težko se sprijaznim tudi z našo novo himno – »Zdravljico«. To je pravcata pijanska himna, saj povzdiguje alkohol. Bolj ustrežna bi bila Aljaževa »Triglav moj dom«. Triglav je naš simbol ne alkohol. Vrh tega pa je »Zdravljica« tudi pretežka za peti.«

Robert Zalar, učenec OŠ iz Cent:

»Pri nas se v kulturi ne dogaja prav nič posebnega. Včasih gremo v Rob na kako prireditev, sicer pa doma največ gledamo televizijo ali pa beremo knjige, ki si jih sposojamo od potujoče knjižnice. Ne vem, če bomo imeli zdaj za 8. februarja na šoli kako kulturno prireditev, po mojem ne bo nič. Prešernovo »Zdravljico« smo se seveda že učili, toda sam sem si zapomnil samo nekaj kitic.«

Ivanka Vidmar, upokojenka z Barja:

»Kolikor vem, v našem kraju obstaja fol-

»Pri nas v Iški vasi se je včasih več dogajalo. V domu so bile razne kulturne prireditve, zdaj pa je tam vse nekam mrtvo, edini, ki je res aktiven, je naš pevski zbor. Zborovodkinja se prav iz Škofje Loke vozi k nam. Žal pa ni nobenega mladinskega plesa, in tako se mladi ob petkih in sobotah zvečer nimamo prav kam dati.«

Robert Glavan, učenec iz Škrilja:

»V samem Škrilju ni kulture, je pa na Golem, kjer deluje plesna skupina. Tudi sam se nameravam včlaniti vanjo. V kino v Ljubljano ne hodim kdove kako redno, ker je dovolj filmov na televiziji. Včasih pa tudi malo berem, v glavnem knjige, ki si jih sposojam pri potujoči in šolski knjižnici. Še najraje imam stripe, kot je na primer Zvitorepec in podobne.«

Alojz Štamcar, mizar z Iga:

»Pred leti je izanska mladina popravila in usposobila našo kinodvorano, potem pa je vse skupaj »crknilo«. Zdaj stavba stoji neizkoriščena in propada. Na televiziji je sicer dovolj kulture, toda ljudje radi gredo ob dolgih večerih tudi kam ven.«

BRANKO VRHOVEC

